

Kisatyö 11: Huoneentaulu

Kilpailutyömme on lampaanvilla- ja alpakanvillalangasta neulottu "HUONEENTAULU", johon on yhdistetty myös muita materiaaleja ja elementtejä.

Huoneentaulun viestinä on perinteisesti ollut, Nurmijärvelläkin, jokin elämänohje. Ja mikäs sopisikaan täällä paremmin kuin lause suoraan Aleksis Kiven patsaan jalustasta: "Kauneus sydämessäni asukoon".

Vanhoissa, isoäitiemme valmistamissa huoneentauluissa on kukka-aiheisia koristekuvioita. Me valmistimme kukkakoristeet Nurmijärven kansallispuvun taskun kuvioita toistaen. Kukat ovat verkaa ja pellavaa. Valmiin neuletyön kiinnitimme pellavakankaalle, kehystystä vasten. Vain suojakehystykseen tarvitsimme Rajamäkeläisen Villa Rurikin erityisammattitaitoa. Muilta osin työ on itse tekemämme.

Huoneentauluumme on tallennettu vanhaa nurmijärveläistä historiaa ja perinnettä uudella tavalla. Neuletyötä tehdessä koimme vahvaa yhteisöllisyyttä ja iloa, samanhenkisten käsityöharrastajien seurassa. Yksinäisyys unohtui. Kerhossa oli aina hyvä tunnelma. Ja saimme yhdessä tekemällä tuotteen Nurmijärvi 250 vuotta neulekisaan!

Tässä vielä koonti siitä, miten kilpailutyömme liittyy Nurmijärveen.

- * Huoneentaulu on perinne Nurmijärvelläkin
- * Aleksis Kivi on nurmijärveläinen kirjailija
- * Mallina käytetty Nurmijärven kansallispuvun osia
- * Koristekuvioita on symboliset seitsemän kappaletta
- * Lankaa on hankittu Hippilanden tilalta
- * Neulojat ovat nurmijärveläisiä, useimmat ikäihmisiä
- * Nurmijärven Olohuone tarjoaa hyvät harrastustilat
- * Kehystäjänä on rajamäkeläinen firma
- * Toiveena on saada työ pääkirjastoon esille

Kisatyö 12:

Seitsemän sisaruksen ja oppimisen ilon Nurmijärvi-mekko

"Villasta kudottu oodi
nurmijärveläiselle luonnolle
ja naiseudelle -
yhteisöllisyydelle ja ilolle".

Seitsemän sisarusta

Seitsemän mekon helmassa
seikkailevaa sisarusta
kuvaavat nurmijärveläisten
naisten voimaa ja

yhteisöllisyyttä. Seitsemän sisarusta ilmentävät myös minulle rakkaita arkisia asioita, jotka muodostavat nurmijärveläisyyteni ytimen. Sisarusten kuvaamat aktiviteetit elävät kotipaikkakunnallani vahvana ja rikastuttavat meidän kuntalaisten elämää - ja ovat tehneet niin jo sukupolvesta toiseen. Mekon sisarukset kuvaavat myös lähisukuni seitsemää vahvaa naista - äitiäni, isoäitejäni, kahta tytärtäni, sisartani ja minua. Naiseuteen ja äitiyteen liittyy myös mekon selkään pilvimuodostelmaksi silmukoimani Aleksis Kiven kynästä peräisin oleva lause "Olla äiti, se on pyhä ja korkea asianhaara".

Sisarukset takaa keskeltä myötäpäivään:

Neulova sisar: käsityön ja käsityöperinteen arvostus

Taiteileva sisar: kuvataiteen ja monipuolisen taiteen harrastamisen mahdollisuudet

Leikkivät sisarukset: onnellisen lapsuuden turvaaminen, mekkoon kuvattuna kaikille pienille ratsastajille tuttu ohjastusleikki

Lukeva sisar: kirjallisuuden sekä kirjallisuudesta nauttimisen perinteet

Sisar ja eväskori: luonnon antimien, lähiruoan ja itse tehdyn ruoan arvostus

Sisar ja luistimet: liikunta- ja seuratoiminnan laaja tarjonta ja vahvojen naisten rooli niiden edistäjänä, taitoluistelu lajeista itselleni rakkain

Seitsemän sisaruksen taustalle olen kuvannut nurmijärveläistä luontoa, joka on pysynyt pitkälti samana vuosisadasta toiseen ja tarjonnut kuntalaisille niin työtä, turvaa kuin hyvinvointia. Työhöni olen neulonut Ketunkallion kallioita, Nurmijärven nimikkokasvia kivikkoalvejuurta, valkovuokkoja, leskenlehtiä sekä paikallista kuusi- ja mäntymetsää - löytyypä maisemasta myös Nurmijärven nimikkoeläimet mäyrä ja palokärki, perheemme kissaa ja koiraa unohtamatta. Keskellä mekkoa lainehtii minulle rakas elementti, vesi, tässä kirkkojärvenäkin tunnettua ja vuosikymmeniä sitten kuivatettua Nurmijärveä kuvaten, jonka tarjoamasta ravinnosta ja aalloista niin joutsenet kuin monet muutkin linnut aikoinaan nauttivat.

Oppimisen ilo

Äitini ohella oman lähisukuni seitsemän sisaruksen vanhimmat - isoäitini - opastivat minut jo alle kouluikäisenä käsitöiden ja luovuuden maailmaan. Sen seurauksena uuden oppimisen sekä luomisen intoni kukkivat yhä. Italialainen silmukoiden luominen ja päättely, tikapuutekniikka sekä lankadominanssi ovat uusimpia ahaa-elämysten aiheuttajia, joita halusin myös kilpailutyössäni tuoda esiin. Ensimmäistä kertaa myös liotin koko kilpailutyötä sen viimeistelyn keinona - onnekseni hyvin lopputuloksin.

Luovuuttani yritin kilpailutyössäni suitsia huomioiden sen, että työn tulisi olla toistettavissa oleva. Sillä välttelin useamman kuin kolmen langan yhtäaikaista käyttöä ja hyödynsin myös silmukointia. Seitsemän sisarusta puolestaan tein minulle tärkeistä lähtökohdista - ne toki voisi toteuttaa yksinkertaisemminkin.

Oppimisen ja tekemisen iloa tuovat ilmi myös kilpailutyöstäni löytyvät pienet virheet, jotka päätin hyväksyä oppimisen polkuni puumerkkeinä täydellisyyteen pyrkimättä. Neulominen - tai satakuntalaiset juuret omaavana kutominen - tuottaa minulle hyvää mieltä sekä nautintoa monesti johonkin muuhun mukavaan yhdistettynä. Niinpä kilpailutyötäni on neulottu niin erilaisia webinaareja ja sarjoja seuraten, mukavassa porukassa iltaa istuen ja taitoluistelun Grand Prix-kisojen katsomossa sekä taidokkaista kilpailuohjelmista että villan lämmittävästä vaikutuksesta nauttien.

Kilpailutyöstäni isoimpana ilon aiheena mieleen jäävät sen materiaali ja onnistumisen filis. Neuloin työssäni ensimmäistä kertaa suomalaisesta villasta, jonka tuntuma ja lämpö hurmasivat. Vaikka värimaailma toikin työhöni pieniä rajoitteita enkä halunnut ostaa lankoja yli tarpeen, käyttämäni sävyt ovat kuin omasta värikartastani ja työn tuntu mitä mainioin. Itse kilpailutyötä lähdin toteuttamaan tarkasti suunnitellen, mutta kuten monesti muutenkin: suunnitelmia työn edetessä muuttaen joko uusien ideoiden syntyessä tai aiempien osoittautuessa toimimattomaksi.

Nurmijärvi-mekko

Perin äidinpuolen isoäidiltäni Kaukolan kansallispuvun, jonka käyttäminen on jäänyt harmillisen vähäiseksi. Silläkin minua ilahduttaa seurata paikallisten nuorten kansantanssijoiden kansallispukujen käyttöä esityksissään. Työni onkin myös kunnianosoitus kansallispukujen perinteelle ja olen pyrkinyt tuomaan mekossa esiin myös Nurmijärven kansallispuvun piirteitä.

Suunnittelin kilpailutyöni mekon hihansuut ja kaula-aukon niin, että mekkoa voisi pitää modernina kansallisasuna Nurmijärven naisten kansallispuvun paidan kanssa. Lisäksi valikoin Seitsemän sisaruksen mekkojen värin Nurmijärven naisten kansallispuvun hameen mukaan, vaikka juuri samaa punaisen sävyä ei käytettävissä ollutkaan. Samoin neuloin ja silmukoin työhön kuusi- ja mäntymetsikön, jonka muotokieli pohjautuu Nurmijärven naisten kansallispuvun liivin pystyraidoitukseen.

Ilokseni kilpailutyöni täydellisesti esikoiseni Nurmijärven Opiston kurssilla työstämät hopeanapit, jotka eivät kytkeydy minkään paikkakunnan kansallispukuun vaan yleisemmin kansallispuvuissa käytettyjen korujen maailmaan ja ovat osaltansa oiva osoitus paikkakuntalaisten käsityöperinteen ja -tarjonnan monipuolisuudesta. Tyttäriltäni sain muutaman muunkin oivan idean mekkoni toteutukseen, mikä oli hieno osoitus kilpailutyöni aihepiiristä: luovuudesta, naisten voimasta ja yhteisöllisyydestä.

Kisatyö 13:

Perttulan pellot puintiaikaan

Perttulassa maisemat aukeavat. katseella on tilaa liikkua laajoilla peltoalueilla. kauniit pellot kantavat eri vuoden aikoina eri värejä. Kevään kyntöpelto muuttuu kesän edetessä kirkkaan vihreäksi oraaksi, korsi venyy pituutta. Tähkäpäät kasvavat kesän myötä. Tähkä tuuleentuu ja muuttuu oljen keltaiseksi.

Kun saapuu Perttulaan tietää, että koti on lähellä. Voi hengähtää.

Vuodenaikojen seuraamisessa peltomaisemassa on värimaiseman seuraamisen lisäksi toinenkin puoli. On tärkeää havainnoida, kuinka sato kehittyy. Pysyykö korsi pystyssä, vai lakoaako vilja kaatosateessa. Onnistuuko sato? Ajatus on vain yhtä tähkää suurempi. Saadaanko hyvä sato? Ollaanko omavaraisia? Pärjätäänkö?

Kisatyö 14:

Oravan laulu sukat

Sukkien aihe liittyy Aleksis Kiven runoon Oravan laulu

Makeasti Oravainen makaa
sammalhuoneessansa;
sinnepä ei Hallin hammas
eikä metsämiehen ansa
ehtineet milloinkaan.

Kammiostaan korkeasta
katselee hän mailman piirii,
taisteloä allans' monta;
havu-oksen rauhan-viiri
päällänsä liepoittaa.

Mikä elo onnellinen
keinuvassa kehtolinnas!
Siellä kiikkuu oravainen
armaan kuusen äitinrinnas:
Metsolan kantele soi!

Siellä torkkuu heiluhäntä
akkunalla pienoissella, linnut laulain taivaan alla
saattaa hänet iltasella
unien Kultalaan.

Kisatyö 15:

Nurmijärvi 250-neulekilpailu ja vähän muisteloita

Päätettyäni osallistua Nurmijärvi 250-neulekilpailuun alkoi päässäni pyöriä ihanat Palojoen lapsuuteni maisemat. Josko niistä jostain saisi tehtyä neuletyön...

Taaborin vuori, jossa usein käytiin naapurien lasten kanssa leikkimässä.

Kekkuri, josta tuli mieleeni eräs kerta, kun naapurin likan kanssa oltiin melkein koko päivä laskemassa mäkeä. Hanki kesti tyttöjen painon ja muovinen apulantasäkki liukui mitä huiminta vauhtia mäkeä alas. Taisivat vanhemmat olla hieman huolissaan, kun tyttöjä ei kuulunut kotiin.

Ajatuksissani oli myös kotini pihapiiri elukoineen. Lehmät tietenkin ja kissat. Aikoinaan vaarillani oli hevonen, Kirju nimeltään. Eräänä päivänä sain päähäni, että kai työhevosellakin voi ratsastaa. "Hinasin" hepan sellaiseen paikkaan, että yletyin kiipeämään selkään. Ei siinä mitään satuloita tarvittu. Selkä oli niin leveä ja tyttö pieni, että jalat sojottivat suorina sivuille. Ihan onnistuneesti "ratsastin" pellon ympäri.

Ideoita, jos jonkinmoisia, tuli näistä ajatuksiini, mutta neuleen suunnittelutyö onkin yllättävän vaikeaa. Neuleaiheita pohtiessani päädyin kuitenkin suunnittelemaan Nurmijärven nimikkoeläimen, -kasvin ja -linnun. Monikaan nurmijärveläinen ei ehkä tiedä, että nimikkoeläin on mäyrä, nimikkokasvi kivikkoalvejuuri ja nimikkolintu palokärki.

Palokärki ei valitettavasti osallistu kilpailuun, koska näyttää enemmänkin punalakkiselta mustarastaalta.

Kisatyö 16:

Nurmijärven rosvot kahleissa - rahaväsky

"Kahleissa rahaväsky" -neuletyö on saanut innoituksensa "Maankuulun rikollissakin noususta ja tuhosta 1820-luvun Suomessa", kuten emeritusprofessori ja historioitsija Heikki Ylikangas otsikoi Nurmijärven Rosvot nimisessä kirjassaan. Nurmijärvi yltää kirkkaasti rikoshistoriamme yhdeksi tunnetuimmaksi

paikkakunnaksi rosvojoukollaan, kun yli kymmenen miestä käsittänyt Suomen kuuluisin rikollisryhmä riehui Uudellamaalla ja Hämeessä 1820-luvun alussa, pitäen pesäpaikkanaan ja yhtenä pahuuden tyyssijanaan Lepsämän kylää.

Rosvosakin yhtenä johtohahmona toimi Nummenpään kylässä syntynyt Mikko Södergård, joka kaipasi ainakin omaan rahaväskyynsä alati täytettä. Pelkoa ja kauhua herättäneen joukkion nälkä kasvoi syödessä tekojen edetessä näpistyksistä varkauksiin, aseellisiin ryöstöihin ja lopulta kidutuksiin ja useita ihmishenkiä vaatineisiin ryöstömurhiin. Rosvojoukkoa innoitti ryöstöihin tietenkin toive mittavasta rahasaaliista, eikä onnistuneiden ryöstöjen antimia suinkaan piiloteltu. Pikemminkin näkyvä paksu rahaväsky täynnä hopearahoja, kupariplootuja tai venäjän ruplia kievarissa juopotellessa tai nutun povessa metsäpirtin väelle suojelurahoja maksaessa toimi yhteisössään eräänlaisena maineennostatuksen käyntikorttina arvokkaiden kankaiden ja meripihkapiippujen ohella.

Kahleissa rahaväsky tuo esiin kahlemaisilla palmikkokuvioinneillaan sitä symboliikkaa, joka maamme kuuluisinta rosvojoukkoa lopulta odotti – kiinnijääminen. Rahaväsky on toteutettu Nurmijärvellä tuotetusta 100 % suomenlampaanvillalangasta. Villa on valmistettu lammasmaan ainoasta mustasta lampaasta. Musta lammassymboli rosvojoukkoa ja heidän synkkiä tekojaan, mutta myös rosvojoukon uhreja, sillä laitumelle tapahtuneen hyökkäyksen vuoksi myös tämän rahaväskyn langanlähde surmattiin, kuten useampi rosvojoukon uhrikin. Kahleissa rahaväskyn sisäosa on huopaa ja väskyn sulkimena toimii samaisesta nurmijärveläismetsästä löytynyt peuransarvenosa, jossa myös rosvosakki piilotteli aikoinaan virkavaltaa. Peuransarven kaiverukset toimivat väskynomistajan tunnistetietoina: Rosvosakin johtaja, luku- ja kirjoitustaidoton vuonna 1791 syntynyt Mikko Södergård käytti allekirjoituksenaan isoa M-kirjainpuumerkkiä. M-kirjain on muotoiltu Valtionarkiston Vanhan Käsialat ja asiakirjat (1977) julkaisua mukaillen 1800-luvun alun tyyliin sopivaksi.

Kenties Mikko Södergård olisi jättänyt tämän rahaväskyn muistoksi loppuun saakka häntä tukeneelle puolisolleen Maija Leenalle, kun Södergård passitettiin piiskauksen jälkeen lopulta 3.9.1826 7500 km jalkapatikkaan rangaistuksen lievennettyä oikean käden ja kaulankatkaisusta Siperiaan karkotukseksi. Vai olisiko väsky kätkeyty sittenkin suuremman rahasaaliin kanssa Majalammin rantasammaliin parempia aikoja odottamaan, minne huhuttiin rosvojoukon suurimpia saalisrahoja kätkeneen.

Kisatyö 17:

Neulekilpailu - Nurmijärvi 250 v

Eräänä kuulaana helmikuisena iltana olin hiihtolenkillä Käpylännummella. Hiihtolenkin keskeytti ladun varrella olevasta puusta kantautunut rytmikäs naputus. Aika pysähtyi, tähdet alkoivat tuikkia hämärtävällä iltataivaalla, eikä ollut kiire minnekään, ja jäin kuuntelemaan tätä uutteraa nakuttelijaa.

Tästä muistosta lähti ajatus ikuistaa Nurmijärven nimikkolintu neuleeseen. Aina pitää myös hieman haastaa itseään, tätä osuutta neuleessa kuvastaa Nurmijärven nimikkokasvi kivikkoalvejuuri, jonka sommittelu työhön vaati hieman pohdiskelua.

Nurmijärveläisenä minulle tärkeitä asioita ovat luonnonrauha ja ulkoilumahdollisuudet. Näitä tarjoavat niin talviset hiihtoladut, järven selät, kuin myös seitsemän veljeksien vaellusreitit maastot. Neuleen värimaailma kuvastaa näitä asioita: valkoinen lumi, sininen taivas ja järvien vesi sekä ruskea mäntymetsä (omien silmien korkeudella näkymä on siis ruskea, koska näkyvissä vain puiden rungot ;))

Kisatyö 18:

Rajamäen Cocktail

Ilman tohtori Wilhelm Juslinin päätöstä perustaa Nurmijärven Rajamäelle hiivatehdas vuonna 1888, Rajamäkeä sellaisena kuin me sen nyt tunnemme ei todennäköisesti olisi olemassa. Koko kylä ja asutus käytännössä kasvoi tehdasalueen ympärille. Tehdas aloitti hiiva- ja alkoholitehtaana ja hieman tämän jälkeen tuotanto laajeni myös mm. väkiviinaetikkaan.

Sota-aikana Rajamäen tehtailla oli oma roolinsa kansakunnan puolustuksessa, kun tuotantolinjat valjastettiin polttopullojen täyttämiseen. Pelkästään talvisodan aikana valmistettiin yli 500 000 kappaletta polttopulloja, jotka saivat kansan suussa lempinimen Molotovin Cocktail, Neuvostoliiton silloisen ulkoasiain kansankomissaari V. Molotovin mukaan. Molotovin Cocktailit nousivat sotavuosien jälkeen lähes myyttiseen maineeseen, vaikka valmistusmäärään nähden niiden merkitys panssarintorjunnassa olikin varsin pieni.

Vaikka hiivan valmistus Rajamäellä loppui vuonna 1995 ja etikan valmistus vuonna 2014, vanha tehdasalue kätkee paksujen seinensä sisään uudenlaista vipinää. Tänä päivänä vanhan tehtaan sisätilat tarjoavat toimitilaa mm. eri alojen pienyrittäjille, taiteilijoille, harrastekerhoille sekä alkoholimuseo Rajamäen Ryypille. Vanhan hiivatehtaan uumenissa kokoontuu säännöllisesti hyväntuulinen neuleyhteisö, minkä vuoksi vanhasta tehdasrakennuksesta on tullut monille käsityön ystäville - myös minulle itselleni - tärkeä kokoontumispaikka samanhenkisten neuleystävien kanssa. Joka kuun paras lauantai alkaa siitä, kun nousemme jyrkät kiviportaavat kolmanteen kerrokseen ja kuljemme pitkällä, viileillä käytävillä raskaiden metalliovien ohitse neulojien omaan olohuoneeseen, Kässälabraan. Kaikille, ja kaiken tasoille neulojille avoimilla neuletreffeillä päivitetään kuulumisia, heitetään hurttia huumoria ja toisinaan myös nautitaan Hiivatehtaalla leivotusta tuoreesta leivästä sekä yläkerran panimon käsityöläisoluista.

Rajamäen Cocktail on virkkausta ja neulontaa yhdistävä pullonpäällinen/-cooleri, jonka yksinkertainen, mutta näyttävä pintakuviointi on saanut inspiraationsa Rajamäen Hiivatehtaan jyrkeistä tiiliseinistä. Se on kunnianosoitus Rajamäen hiivatehtaalle, jossa värikäs historia kietoutuu yhteen nykypäivän kanssa. Päällinen on paitsi näyttävä koriste lahjaksi ojennettavan tuliaispullon ympärillä, mutta myös käytännöllinen pullonviilentäjä esimerkiksi mökkiolosuhteissa. Kun suojuksen kastelee läpimäräksi ja sujauttaa pullon sen sisään, vesi ottaa haihtumiseensa tarvittavan lämpöenergian sisällä olevan pullon kyljistä ja viilentää sitä samalla.

Kisatyö 19: 250 hiekanjyvää

"Istun Nukarin kosken laavulla lämpimän istuinalustan päällä ja paistan makkaraa. On lokakuu ja tuuli saa ilman tuntumaan viileältä. Kuulen kosken huminan. Pipo lämmittää. Samassa katseeni osuu kämmekkäisiini. Ne lämmittävät mukavasti ja ovat käytännölliset näin laavulla ruokaillessa.

Kämmekkäiden kautta mieleeni palautuu Sääksjärven rannalla käynnit. Ajan parkkipaikalle ja lähden kävelemään polkua pitkin rannalle. Huumaava valkoisten suopursujen tuoksu saa pysähtymään. Ohitseni virtaa iloinen perhe, lapset juoksevat rannalle.

Jatkan polkua pitkin Sääksjärven rannalle. Hiekkaa on silmänkantamattomiin. pienet laineet järveltä tuovat kevyet vaahtopäät rannalle. Kaikkialla on havaittavissa ilo. Kaivan varpaat lämpimään hiekkaan ja nautin kesäpäivän lämmöstä Sääksjärven upealla rannalla.

Vaivuin niin omiin lämpimiin ajatuksiini, että makkarani hiukan kärehti, mutta niin taisi tehdä myös iholleni vaipuessani kesällä Sääksjärven hiekan päälle."

Miten neulotut työt liittyvät tarinaan:

Kämmekkäät: Aloita lukeminen ns. yläaukosta. Yläaukon päässä on valkoinen neulottu rivi. Ne kuvaavat huumaavia valkoisten suopursujen kukkivaa vanaa metsässä. palmikko kuvaa polkua. Rannekkeen kohdalla on valkoiset vaahtopäät hiekan päällä. Peukalo on neulottu rannalla tehdyn hiekkakakun malliseksi.

Pipo: Värit tuovat kämmekkäiden tavoin esille hiekan väriä ja valkoisia ihania kukkivia suopursuja.

istuinalusta: Värit heijastavat polun varressa näkyvien luonnonkasvien ja puiden runkojen väritystä.

Kisatyö 20:

Palokärjen jäljillä – Neule kotiseudun luonnosta ja historiasta

Tämä neule on saanut inspiraationsa kotikuntani Nurmijärven luonnosta, sen rakkaista metsistä ja tähtikirkkaista öistä. Kuvion tarinat kertovat tarinaa historiasta, kulttuurista ja metsien siimeksistä.

Neuleen yläosassa tummansiniselle pohjalle neulotut valkoiset pilkut muodostavat tähtitaivaan ja muistuttavat Aleksis Kiven kuvailemista Impivaaran maisemista ja Jukolan pojista. Aleksis Kivi kirjoitti näin: "Tähtiä kuin Otavassa, poikia on Jukolassa".

Neuleen sydämessä lentää Nurmijärven kunnan nimikkolintu palokärki. Nämä linnut seikkailivat Aleksis Kiven romaaneissa, aivan kuten ne tekevät tänäkin päivänä Impivaarasta tutuissa maisemissa. Palokärkien lomaan on neulottu Nurmijärven nimikkokasvi, kivikkoalvejuuri, jonka juuret kietoutuvat osaksi paikallista historiaa. Aikanaan kivikkoalvejuurta käytettiin lääkkeenä, ja Nurmijärven kirkonkylällä olikin Alvin Koposen perustama Suomen ensimmäinen lääketehdas.

Neuleen alaosassa aaltoilee veden liike, muistuttaen Nurmijärven kuuluisista koskista ja Sääksjärven kirkkaista vesistä, joissa kesäisin uimme ja talvisin rohkenemme pulahtamaan avantoon.

Tämä neule on kunnianosoitus kotikuntani luonnolle ja sen rikkaalle kulttuuriperinnölle. Metsistä tähtitaivaaseen ja palokärjistä aaltojen kuohuihin, neule on muistutus luonnon ja kulttuurin vaalimisesta ja säilyttämisestä.